

læs og læs atter de særlige Anliggender igjennem og forsøg paa at angive, under hvilke af disse Punkter De tænke Dem henført en Paragraf eller Behandling som den, der angaaer Rigsraadets fylbizere Udvikling eller Hertugdømmet Holsteens forfatningsmæssige Forbundsforpligtelser eller de friere Forhold, der skulle indføres i Slesvig. Nei, Rigsdagens Ret og Bemyndigelse er ganske tydeligt, skarpt og bestemt udtalt ved den i Oktober 1855 udkomne allerhøieste Kundgjørelse, der siger, hvad der fremtidig henhører under Rigsdagens Myndighed. Ved denne Kundgjørelse er en Række af Paragrafer i den gamle Grundlov af 5te Juni 1849 blevne hævede, og jeg vil ikke betvivle, at Enhver vil indsee, at hvad disse Paragrafer omhandlede, kan Rigsdagen ikke længer forhandle om og ikke længer indgive Adresser om. Der er bleven staaende endeel andre Paragrafer, og man kunde derfor, naar der i en af dem siges, at Rigsdagen kan indgive Adresser, mene, deri at finde nogen Begrundelse for, at Rigsdagen kunde vedtage en saadan Adresse af et hvilket som helst Indhold; men da maa jeg bede det fastholdt, hvad der ligger klart og aabent for Enhver, at alle de Grundlovsparagrafer, der ikke bleve hævede, bleve indskrænkede. Samtidig med, at en Række Paragrafer bleve hævede, bleve alle de Paragrafer, der saavel angik fælles som særlige Anliggender indskrænkede til fremtidig kun at angaae de særlige Anliggender alene. Det er altsaa dette Omraade, der er givet Rigsdagen, og hvad der ligger udenfor det, tilkommer det ikke den at forhandle eller at indgive Adresser om. Den saade Repræsentation for Kongeriget, som for de andre Landsdele — med Undtagelse af dem, der for Diebliffet befinde sig udenfor dette Fælleskab — den saade Repræsentation overalt, hvor der er Tale om Fællesanliggender, er Rigsraadet. Det Mislige, der er ved denne Art af Forhandlinger, hvor fulde, klare, bestemte og tydelige Udtalelser dog ikke kunne finde Sted, tror jeg allerede vil kunne sees af de faa Ytringer, der ere faldne, som allerede have været nødte til at streife ind paa at omtale en

Række forskellige Forhold, hvorom Rigsdagen som Rigsdag Intet veed. De enkelte Herrer kunne som danske Mænd maastee vide Meget derom; men Rigsdagen veed Intet derom; thi den har ingen officiel Meddelelse derom fra Regjeringen. Ligesom Regjeringens Udtalelser angaaende disse Forhold ikke have den rette Betydning her, saaledes kunne de heller ikke indbegaaes paa den rette Maade. Hvorledes vilde det kunne gaae an, hvis man her vidtløftig vilde indlade sig paa at indbegaae den høitærede Indenrigsminister, hvem det for et Diebliff siden undslap, at det maatte han antage, at man var enig med ham i, at i hvert Fald den holsteenske Stenderforsamling skulde have en saadan Stilling, et saadant Omraade, hvorved den kunde optræde som forhandlende frit om de fælles som om de særlige Anliggender, at dette maatte være et Grundlag for hvilket man kunde vente almindelig Tilslutning og at dette var ønskeligt? Har man nu den Mening, at dette er en aldeles sjælv Opfattelse, at det er aldeles galt og urigtigt, saa vilde man dog ikke her være istand til tilstrækkelig at udvikle dette og begrunde en saadan afvigende Mening. Slige Ytringer staae da med den Karakter af Ikke-Betydning, som nødvendigtvis klæber ved en saadan Forhandling, der gaaer udenfor de Stranker, Forhandlingerne her rettelig bør holde sig indenfor. Jeg har blot grebet Leiligheden til at nævne dette ene Punkt; hvis Forhandlingerne fortsættes, vil jeg vistnok atter kunne finde Anledning til at indbegaae efter min Overbeviisning falske og sjælv politiske Opfattelser; men jeg befinder mig i denne Henseende i Forlegenhed; thi ved at forsøge paa at indbegaae saadanne Opfattelser vilde jeg selv komme til at bevæge mig udenfor de Grændser, som jeg for mit Vedkommende antager at burde forsøge paa at opretholde her.

Formanden: Lovlig Ret og lovlig Bemyndigelse til at indgive Adresser har ethvert af Thingene ifølge Grundlovens § 49, og efter Formandens Mening har Thinget lovlig Ret